

Recenze

Peter Ackroyd: Benátky. Příběh nejromantičtějšího města na zemi.

Praha: BB/art s. r. o. , 2010, 423 s. ISBN 978-80-7381-829-6

V roce 2010 vydalo nakladatelství BB/art ve spolupráci s nakladatelstvím Jiří Buchal, první vydání v českém jazyce publikace Benátky; Příběh nejromantičtějšího města na zemi. Z anglického originálu *Venice* knihu přeložila Jitka Fialová. O samotném autorovi Peteru Ackroydovi můžeme říci, že vskutku není veřejnosti neznám. Dal by se označit za velkého a osobitého spisovatele současné anglické literatury. Již v roce 2002 mu vydavatelství BB/art u nás vydalo úspěšnou knihu s názvem Londýn, Bibliografie. Peter Ackroyd je nejen spisovatel, ale i filmový kritik, editor časopisu *The Spectator* a uvádí literárně zaměřené pořady v rozhlasu. V roce 2003 byl za četné zásluhy o literaturu odměněn řádem Britského impéria a dokonce je i nositelem různých významných literárních cen. Hlavním tématem Ackroydových knih je historie. Kniha Benátky je ostatně toho důkazem, jelikož je zde historie Benátek a v podstatě celé Itálie velmi silně zastoupena. Dalším znakem Ackroydových děl je splývání minulého času s přítomným. S tímto rysem se v knize také mnohdy setkáváme, autor se snaží z mého úhlu pohledu poukázat na nekonečné spojení současných Benátek s minulostí.

Kniha má formu monografie se základní úrovní jazykového zpracování v rozsahu 423 stran textu. Obsahuje poděkování, dějiny Benátek v datech, poznámky překladatelky, bibliografií a nesmí chybět i rejstřík. Text není doplněn žádnými obrázky ani fotografiemi, což je velká škoda. Když autor popisuje stavbu různých architektonických a v dnešní době velmi cenných památek, nebylo by od věci do knihy přidat jejich foto, aby si je lépe čtenář mohl představit. Obsah je členěn do 11 kapitol, kde každá kapitola má několik dalších podkapitol. Co se týče samotných podkapitol, můžu říct, že opravdu zajímavé mi přišli jen některé. Líbilo se mi, jak autor vylíčil počátky samotných Benátek, ale jejich vývoj v knize popisuje až moc rozsáhle a chvílemi mi nedalo nepřirovnat knihu k učebnici dějepisu. Každopádně je zde vidět velký přínos pro čtenáře v oblasti získání nových informací nejen o samotných Benátkách. Dvě kapitoly autor věnoval obchodu. Označil Benátčany za obchodníky tělem i duší, kteří jsou pro zisk schopni až čehokoli.

Nejvíce čtivé jsou dle mého názoru úseky věnované benátské společnosti, kterou na jedné straně vyzdvihuje jako jedinečnou a na druhé ji odsoudí. Na to si jistě po přečtení této knihy, co nám nastíní povahu obyvatel Benátek opravdu detailně, udělá každý čtenář vlastní názor. Velmi pozitivně lze zhodnotit zpracování podkapitoly Věčné téma: žena. Autor v ní líčí zobrazení Benátek v podobě ženského symbolu, ať už ve tvaru Panny Marie na trůnu nebo Venuše vynořující se z moře. Také proslulost Benátek jako hlavní město nekonečné touhy a požitkářství, kde konverzace byla proslulá lascivností a vulgaritou. Postavení ženy v tehdejší společnosti, popisuje prostituci a její opak, kostely s jeptiškami. Opravdu musím říct, že mě tahle podkapitola nadchla nejvíce.

Autor do knihy vložil řadu výroků od světově známých osobností různých staletí. Ku příkladu zakladatel futurismu Fillipo Marinetti Benátky vylíčil jako „nádherný bolák z minulých dob“, nebo anglický spisovatel John Ruskin měl pohled na Benátky jako na „hromadu trosek“. Nejvíce se mi líbil citát od básníka Rainera Rilkeho: „Je to jako se zrcadlem, člověk nic nechápe, je pouze vtažen do tajemství jeho nepostižitelnosti. Celý den má hlavu plnou představ, ale ani jedinou nedokáže podepřít důkazy. Benátky jsou záležitost víry.“

Autor se také zmiňuje které osobnosti město navštívili a za jakým účelem. Například Byron si sem přišel užívat sexu zatímco Persy Shelley tady truchlil. A je zde i srovnání Benátek s jinými městy „nejsou tak vážným městem jako Londýn nebo moudrým jako Praha“. Jelikož je Ackroyd angličan, najdeme zde srovnání Benátek s Londýnem.

V textu nalezneme velkou řadu přirovnání, např. autor Benátčany přirovnává ke včelám, které společně pracují ve svých zlatých úlech.

Autor si pokládá i úvahové otázky např. „Může Benátky formovat a ovládat instinktivní existence, která je něčím víc než souhrnem jejich obyvatel? Je to něco víc než Benátčané dohromady? “. Předpokládám, že se autor snažil o obohacení textu což určitě není od věci.

Po přečtení této knihy jsem dostala nutkání se jet okamžitě do Benátek podívat. Byla jsem tam sice již před pár lety, ale s tolika novými informacemi co mi tahle kniha přinesla, mi to zkrátka nedá toto město ještě minimálně jednou nenavštívit a nejt se podívat na místa, památky, a prostě na vše co autor v knize vyzdvihoval. Kniha Vám opravdu dá nový pohled na toto kouzelné a jedinečné město.

Jediné co bych si dovolila autorovi vytknout, kromě již zmiňované přemíry popsanych historických událostí je také to, že o přítomnosti v současných Benátkách se zmiňuje jen okrajově. Popíše Vám náboženství a víru lidí po minulá staletí ale zapomene se zmínit jestli se od té doby na tom něco změnilo a jak to zkrátka vypadá v současných Benátkách teď. Každopádně každému, kdo se chystá Benátky navštívit, bych četbu této knížky vřele doporučila, sice Vás nenasměruje přesně na místa kam si máte v Benátkách zajít, jak by tomu bylo například v průvodci, zato vám skvěle popíše původ místa, příčinu vzniku, a celkovou atmosféru kolem. Stojí za to, knihu otevřít.

